

MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
Directia generala a finantelor publice Arges

DECIZIA nr. 100/2008

Directia generala a finantelor publice Arges a fost sesizata de Administratia Finantelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii cu adresa nr. inregistrata la D.G.F.P. Arges sub nr. cu privire la contestatia formulata de S.C..... SRL impotriva Deciziei de impunere nr.

Prin decizia sus mentionata incheiata in baza raportului de inspectie fiscala nr. emisa de Administratia Finantelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii s-a dispus virarea la bugetul de stat a sumei de lei reprezentind:

- lei - impozit pe profit;
- lei - majorari si penalitati de intirziere aferente;
- lei - taxa pe valoarea adaugata de plata;
- lei - majorari de intirziere aferente.

Contestatia a fost depusa in termenul legal prevazut de art. 207 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Directia generala a finantelor publice Arges constatand ca in speta sunt intrunite dispozitiile art. 205 si art. 209 lit. a din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, este competenta sa solutioneze pe fond contestatia formulata de S.C. SRL din

I.Referitor la perioada 01.01.2005-31.12.2005 prin contestatia formulata, S.C. SRL nu este de acord cu masurile dispuse prin decizia de impunere nr..... intocmita in baza raportului de inspectie fiscala nr. si anume neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma de lei si stabilirea ca obligatii de plata la bugetul de stat a sumei de lei reprezentind impozit pe profit pe motiv ca societatea a inregistrat in contabilitate cheltuielile cu inchirierea de utilaje in suma de lei in baza facturilor emise de S.C. SRL ca cheltuieli deductibile din punct de vedere fiscal, intrucit a pus la dispozitia organelor de control contractele de prestari servicii incheiate cu (contract de executie de lucrari nr., nr., nr.), Consiliul Local (contract de executie de lucrari nr.) prin care se justifica cheltuielile cu inchirierea de utilaje.

De asemenea petenta arata ca pentru perioada 01.01.2006-31.12.2006 organele de inspectie fiscala in mod nelegal au stabilit in sarcina sa un impozit pe profit suplimentar de plata in suma de lei si taxa pe valoarea adaugata in suma de lei , apreciind ca cheltuielile aferente inchirierii de utilaje de la S.C. SRL in suma de lei sunt nedeductibile din punct de vedere fiscal, deoarece a pus la dispozitia organelor fiscale contractele de prestari servicii incheiate cu (contract de executie de lucrari nr., nr., nr.), S.C. SRL (contract de executie de lucrari nr.) care justifica cheltuielile cu inchirierea de utilaje.

Referitor la perioada 01.01.2007-31.12.2007 petenta sustine ca organele fiscale in mod eronat au considerat ca nedeductibile cheltuielile cu inchirierea de utilaje de la S.C. SRL in suma de lei, cu achizitia de piese de schimb de la S.C. SRL si S.C. SRL in suma de lei pe motiv ca nu au fost folosite pentru activitati aducatoare de venituri , precum si faptul ca societatea a inregistrat facturi fiscale emise de S.C. SRL in suma de lei care nu cuprind toate informatiile prevazute la art. 155 alin. 5 lit. E din Codul fiscal , stabilind in sarcina un impozit pe profit suplimentar in suma de lei.

In contestatia formulata societatea mentioneaza ca a pus la dispozitia organelor de inspectie fiscala contractele de prestari servicii incheiate cu (contract de executie de lucrari nr.), Consiliul Locali (contract de executie de lucrari nr.), Primaria Com.i (contract de executie de lucrari nr.) care justifica cheltuielile cu inchirierea de utilaje.

Prin urmare S.C. SRL solicita adminterea contestatiei, anularea Deciziei de impunere nr. emisa de Administratia Finantelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii, anularea partiala a raportului de insp[ectie fiscala din data de 31.07.2008 si anularea obligatiei de plata a sumei de lei reprezentind impozit pe profit, a sumei de lei reprezentind majorari si penalitati de intirziere aferente impozitului pe profit, a sume de lei reprezentind taxa pe valoarea adaugata si a sumei de..... lei reprezentind majorari si penalitati de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

II.Urmare verificarii efectuate de catre organele de inspectie fiscala ale Administratiei Finantelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii, s-au constatat urmatoarele:

Cu privire la perioada 01.01.2005-31.12.2007 organele fiscale au constatat ca societatea a diminuat profitul impozabil prin inregistrarea eronata pe costuri a unor servicii facturate de S.C. SA, S.C.

SRL reprezentind inchiriere de utilaje in suma de lei fara a dispune de documente justificative (contracte, situatii de lucrari, devize, etc.) fapt pentru care in conformitate cu prevederile art. 21 alin. 4 lit. m, art. 145 din Legea nr. 571/2003 si pct. 44 din H.G. nr. 44/2004 s-a stabilit un impozit pe profit suplimentar in suma de lei si o taxa pe valoarea adaugata in suma de lei.

De asemenea organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada 01.01.2005-31.12.2007 societatea la determinarea profitului impozabil nu a luat in calcul cheltuielile nedeductibile, respectiv cheltuielile de protocol care au depasit limita legala in suma de lei precum si cheltuielile cu amenzile si penalitatile in suma de lei conform art. 19 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 fapt pentru care s-a procedat la stabilirea unui impozit pe profit suplimentar .

In conformitate cu prevederile art. 128 alin. 9 lit. F din Legea nr. 571/2003 ,coroborat cu pct. 7 alin. 3 si 6 din H.G. Nr. 44/2004 organele de inspectie fiscala au stabilit ca taxa pe valoarea adaugata aferenta cheltuielilor de protocol care depasesc limita maxima admisa respectiv..... lei trebuia colectata si inclusa la rubrica de regularizari din decontul intocmit pentru perioada fiscala in care persoanele impozabile inregistrate ca platitori de tva au depus situatiile financiare anuale.

Totodata organele de inspectie au constatat ca in perioada aprilie - iunie 2007 societatea a inregistrat un numar de facturi emise de S.C..... SRL in valoare totala de lei si un numar de facturi emise de S.C. SRL in valoare totala de lei reprezentind achizitionare de piese de schimb pentru mijloc de transport marca
“ .

Intrucit agentul economic nu are in patrimoniu mijloc de transport marca “RABA “ ci doar doua autotractoare marca “ VOLVO “ si nici nu a putut face dovada ca au fost realizate venituri cu utilajele inchiriate organele de inspectie fiscala au considerat cheltuielile cu piesele de schimb nedeductibile din punct de vedere fiscal in conformitate cu prevederile art. 21

alin. 1 din Legea nr. 571/2003 , iar taxa pe valoarea adaugata in suma de lei aferenta acestor achizitii de piese de schimb fara drept de deducere prin nerespectarea art. 145 din acelasi act normativ.

De asemenea organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada aprilie-iunie 2007 societatea a inregistrat un numar de facturi emise de S.C. SRL in valoare totala de lei care nu ii apartin, avind in scris la rubrica client alta societate decit S.C. SRL , nu contin cod fiscal iar la adresa are mentionat doar ", jud.

Prin urmare facturile sus mentionate nu indeplinesc calitatea de document justificativ conform art. 6 din Legea nr. 82/1991 fapt pentru care cheltuiala inregistrata in baza acestor facturi este nedeductibila la calculul profitului impozabil conform art. 21 alin. 4 lit. f din Legea nr. 571/2003 , iar pentru taxa pe valoarea adaugata aferenta acestora, societatea nu are drept de deducere in conformitate cu prevederile art. 155 alin. 5 lit. e din acelasi act normativ.

Avind in vedere ca in luna iunie 2008 societatea nu a inregistrat doua facturi de stornare in suma de lei emise de S.C. SRL , organele de inspectie fiscala au procedat la diminuarea taxei pe valoarea adaugata deductibila cu suma de lei aferenta celor doua facturi.

Astfel organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina societatii impozit pe profit suplimentar in suma de lei , majorari si penalitati de intirziere aferente in suma de lei , taxa pe valoarea adaugata in suma de lei, majorari si penalitati de intirziere in suma de lei.

III.Prin referatul nr. intocmit de Administratia Finantelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii se propune respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de S.C. SRL.

IV.Luand in considerare constatarile organelor de control, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, coroborate cu prevederile actelor normative in vigoare se retin urmatoarele:

1. Referitor la taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de lei, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii, este sa se pronunte daca societatea poate beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta unor facturi de aprovizionare cu materiale si de prestari de servicii in conditiile in care din documentele anexate la dosarul cauzei nu rezulta ca bunurile si serviciile achizitionate sunt utilizate in folosul operatiunilor sale taxabile .

In fapt, societatea a inregistrat in evidenta contabila facturi fiscale emise de S.C..... SRL si S.C..... SRL reprezentind cheltuieli cu inchirierea de utilaje fara a detine contracte incheiate cu societatile prestatoare.

In urma verificarilor efectuate , organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma totala de lei aferenta facturilor fiscale emise de .C. SRL si S.C. SRL reprezentind cheltuieli cu inchirierea de utilaje pe motiv ca societatea nu indeplineste conditiile de deductibilitate prevazute la art. 145 alin. 3 din Legea nr. 571/2003.

De asemenea organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de lei aferenta un numar de facturi emise de S.C. SRL in valoare totala de lei si un numar de facturi emise de S.C. SRL in valoare totala de lei reprezentind achizitionare de piese de schimb pentru mijloc de transport marca " RABA " pe motiv ca agentul economic nu are in patrimoniu mijloc de transport marca "RABA " ci doar doua autotractoare marca " VOLVO " si nici nu a putut face dovada ca au fost reralizate venituri cu utilajele inchiriate.

In drept sunt aplicabile prevederile art. 145 alin. 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza:

“ Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă; ...”

In speta sunt incidente și dispozițiile art. 145 alin. (8) lit. a) și alin. 9 din Codul fiscal, care stabilesc următoarele:

“(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factură fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la [art. 155](#) alin. (8), și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. Beneficiarii serviciilor prevăzute la [art. 150](#) alin. (1) lit. b) și [art. 151](#) alin. (1) lit. b), care sunt înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, justifică taxa dedusă, cu factura fiscală, întocmită potrivit [art. 155](#) alin. (4);

.....

(9) Prin normele de aplicare a prezentului titlu, se prevăd situațiile în care se poate folosi un alt document decât cele prevăzute la alin. (8), pentru a justifica dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată. “

Având în vedere aceste prevederi legale, se reține ca pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, societatea avea obligația să justifice cu documente legale aprovizionarea de materiale și serviciile prestate de furnizori, precum și faptul că acestea sunt destinate realizării de operațiuni taxabile.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei , se retine ca facturile fiscale in baza carora societatea si-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata nu au fost emise in baza unor contracte incheiate cu S.C. SRL si S.C. SRL (societatile care au inchiriat utilajele) ci petenta depune in sustinerea contestatiei contracte incheiate cu S.C. SRL si care nu au legatura cu perioada in care nu a fost acordat dreptul de deducere a tva, nu contin sumele contractate.

De asemenea din analiza documentelor existente la dosarul cauzei nu rezulta realitatea si utilitatea acestor aprovizionari si servicii, respectiv daca aceste aprovizionari si servicii au fost achizitionate in vederea realizarii de operatiuni taxabile.

Astfel nici la data controlului si nici in sustinerea contestatiei SC SRL nu a prezentat documente din care sa reiasa in ce au constat serviciile respective, prestarea efectiva a acestor servicii, devizul cu cheltuielile ocazionate de derularea contractului de prestari servicii si nici documente care sa ateste faptul ca serviciile respective au fost destinate realizarii de operatiuni taxabile.

Avind in vedere prevederile legale de mai sus , documentele existente la dosarul cauzei se retine ca in mod legal organele fiscale au stabilit ca societatea a dedus nelegal taxa pe valoarea adaugata in suma de..... lei si stabilirea unei tva de plata fapt pentru care contestatia urmeaza a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

In ceea ce priveste argumentele contestatoarei potrivit carora a respectat prevederile legale si beneficiaza de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma de lei se retine ca acestea nu sunt relevante in solutionarea favorabila a cauzei intrucat asa cum s-a retinut in prezenta decizie, SC SRL nu a prezentat documente justificative (studii, proiecte, situatii de lucrari, devize de lucrari, etc.) din care sa rezulte executarea efectiva a serviciilor precum si faptul ca acestea sunt destinate realizarii de operatiuni taxabile.

2. Referitor la suma de lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata, Directia generala a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare a contestatii este investita sa se pronunte daca societatea beneficiaza de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta facturilor fiscale care nu au completate toate datele prevazute de formular.

In fapt, in perioada aprilie-iunie 2007 societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata in suma de lei aferenta unui numar de facturi emise de S.C. SRL in valoare totala de lei.

In urma verificarilor efectuate, organele de inspectie fiscala au stabilit ca facturile fiscale mentionate anterior nu au completate toate datele prevazute de formular respectiv, date referitoare la denumirea cumparatorului (fiind in scris alt nume decit cel al contestatorului), la numarul de inmatriculare la Oficiul Registrului Comertului si codul fiscal al beneficiarului si nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in suma totala de lei.

In drept, sunt aplicabile prevederile art.145 alin.(8) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, care precizeaza:

“(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în functie de felul operatiunii, cu unul din următoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, si pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factură fiscală, care cuprinde informatiile prevăzute la art. 155 alin. (8), si este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.”

coroborat cu art.155 alin.(8) din acelasi act normativ care prevede:

“(8) Factura fiscală trebuie să cuprindă obligatoriu următoarele informații:

- a) seria și numărul facturii;**
- b) data emiterii facturii;**
- c) numele, adresa și codul de înregistrare fiscală al persoanei care emite factura;**
- d) numele, adresa și codul de înregistrare fiscală, după caz, al beneficiarului de bunuri sau servicii;**
- e) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate;**
- f) valoarea bunurilor sau serviciilor, exclusiv taxa pe valoarea adăugată;**
- g) cota de taxă pe valoarea adăugată sau mențiunea scutit cu drept de deducere, scutit fără drept de deducere, neimpozabil sau neinclus în baza de impozitare, după caz;**
- h) valoarea taxei pe valoarea adăugată, pentru operațiunile taxabile.”**

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, se reține că exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată se realizează de către o persoană impozabilă prin justificarea acesteia cu factura fiscală care trebuie să conțină în mod obligatoriu elementele prevăzute de lege.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, rezultă că societatea și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în suma totală de lei aferentă facturilor fiscale emise de S.C. SRL fără ca acestea să aibă completate rubricile privind codul fiscal, sediul, contul și banca beneficiarului, numărul de înmatriculare la Registrul Comerțului, iar la cumparator apare alta societate și nu S.C. SRL.

Având în vedere că facturile fiscale menționate mai sus, nu cuprind informațiile obligatorii prevăzute de lege pentru ca societatea să-și exercite dreptul de deducere al taxei pe valoarea adăugată se reține că organele de inspecție fiscală în mod legal nu au acordat drept de deducere a

taxei pe valoarea adaugata in suma de lei aferenta acestor facturi fiscale, fapt pentru care contestatia se va respinge ca **neintemeiata** pentru acest capat de cerere.

In ceea ce priveste argumentul contestatoarei potrivit caruia “ *documentele mentionate au fost acceptate la plata de catre subscrisa si inregistrate in evidenta noastra contabila* “ acesta nu poate fi retinut in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat pentru asi exercita dreptul de deducere aferent acestor facturi fiscale societatea avea obligatia de a justifica deductibilitatea cu facturi fiscale completate in mod obligatoriu cu toate datele prevazute de lege.

3) Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de lei, cauza supusa solutionarii este daca Directia generala a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare a contestatii se poate investi pe fondul cauzei in conditiile in care, prin contestatie, SC SRL nu aduce nici un argument in sustinerea cauzei pentru acest capat de cerere.

In fapt, prin decizia de impunere nr., organele de inspectie fiscala au stabilit o taxa pe valoarea adaugata suplimentara de plata in suma de lei, contestata de societate.

Societatea aduce argumente doar pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de lei, pentru care asa cum s-a retinut la pct. 1 si 2 din prezenta decizie contestatia a fost respinsa ca neintemeiata.

Pentru diferenta in suma de lei (..... lei – lei), reprezentand taxa pe valoarea adaugata aferenta cheltuielilor de protocol care au depasit limita legala, respectiv facturilor de stornare emise de S.C. SRL in suma de..... lei care nu au fost inregistrate in evidenta contabila a societatii , SC SRL nu aduce niciun argument in sustinerea contestatiei.

In drept, la art. 206 alin. (1) lit. c si lit.d din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se precizeaza:

**“Contestatia se formulează în scris si va cuprinde: [...]
c) motivele de fapt si de drept;**

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]", coroborat cu pct.12.1 din O.M.F. nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală republicată care stipulează următoarele:

“12.1. Contestatia poate fi respinsă ca:

.....
b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”.

Din dispozițiile legale menționate mai sus, se reține că în contestație societatea trebuie să menționeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază contestația, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste un act administrativ fiscal.

Având în vedere cele precizate mai sus, precum și faptul că societatea nu aduce niciun argument de fond în susținerea contestației care să fie justificat cu documente și motivat pe baza de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală pentru suma de lei, se va respinge contestația formulată de **SC** SRL ca nemotivată pentru acest capăt de cerere.

4. Referitor la suma de lei reprezentând majorări și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată ,cauza supusă soluționării Direcției generale a finanțelor publice Argeș prin Biroul soluționare contestații este să se pronunțe dacă petenta datorează această sumă în condițiile în care debitul în cauză nu a fost achitat în termen .

In fapt , organele de inspecție fiscală au calculat majorări și penalități de întârziere în suma de lei pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în suma de lei.

In drept sunt aplicabile prevederile art. 119 alin. 1 si art. 120 alin. 1 si alin. 7 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora:

“ART. 119

Dispozitii generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorari de întârziere.

.....
...

ART. 120

“ (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

.....
(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Deoarece in sarcina S.C. SRL a fost retinuta o diferenta de taxa e valoarea adaugata in suma de lei, aceasta datoreaza si sumele accesorii in raport cu debitul, conform principiului de drept “*accessorium sequitur principale*“, fapt pentru care se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au procedat la calcularea de majorari si penalitati de intarziere in suma de lei, contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

5. Referitor la impozitul pe profit in suma de lei, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii, este sa se pronunte daca societatea poate beneficia de dreptul de deducere a cheltuielilor cu prestarile de servicii in conditiile in care nu justifica cu documente legale prestarea efectiva a acestor servicii.

In fapt, societatea a inregistrat pe costuri cheltuieli cu prestarile de servicii facturate de S.C. SRL si S.C. SRL in suma de lei fara a dispune de documente justificative (contract, situatii de lucrari, studii de piata) care sa faca dovada ca aceste prestari au fost efectiv realizate, motiv pentru care organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina petentei un impozit pe profit suplimentar in suma de lei.

In drept cauza isi gaseste solutionarea in prevederile art. 21 alin. 4 lit. m din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal care precizeaza:

“Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul desfășurării activității proprii și pentru care nu sunt încheiate contracte;”

Fata de cele de mai sus, se retine ca este obligatorie justificarea necesitatii prestatiei pentru a fi deductibila la calculul profitului impozabil si implicit a impozitului pe profit.

De asemenea din verificarea efectuata se retine ca societatea nu a pus la dispozitia organelor de control contracte de prestari servicii din care sa rezulte serviciile prestate, termenele de executie, tarifele percepute, valoarea totala a lucrarilor efectuate, incalcandu-se prevederile pct. 48 din Hotararea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care stipuleaza:

“Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract care să cuprindă date referitoare la prestatori, termene de executie, precizarea serviciilor prestate, precum și tarifele percepute, respectiv valoarea totală a contractului, iar defalcarea cheltuielilor de această natură să se facă pe întreaga durată de desfășurare a contractului sau pe durata realizării obiectului contractului; prestarea efectivă a serviciilor se justifică prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de

lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;

1. - contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate. “

1.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei , se retine ca facturile fiscale in baza carora societatea a inregistrat pe costuri cheltuielile cu chiria utilajelor nu au la baza contracte incheiate cu S.C. SRL si S.C..... SRL (societatile care au inchiriat utilajele), petenta depunind in sustinerea contestatiei contracte incheiate cu S.C. SRL si care nu au nici o legatura cu inregistrarea acestor cheltuielil in evidenta contabila.

De asemenea din analiza documentelor existente la dosarul cauzei nu rezulta realitatea si utilitatea acestor servicii, respectiv daca aceste servicii au fost achizitionate in vederea realizarii de operatiuni taxabile intrucit societatea nici la data controlului si nici in sustinerea contestatiei nu a prezentat documente din care sa reiasa in ce au constatat serviciile respective, prestarea efectiva a acestor servicii, devizul cu cheltuielile ocazionate de derularea contractului de prestari servicii si nici documente care sa ateste faptul ca serviciile respective au fost destinate realizarii de operatiuni taxabile asa cum prevad dispozitiile legale mentionate mai sus .

De asemenea din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se retine ca petenta nu dispune de contracte incheiate pentru efectuarea serviciilor prestate care sa cuprinda clauze de genul conditiile de livrare si de calitate a serviciilor prestate, termenele de executie, modalitatile de plata concrete, precum si modul de solutionare a eventualelor litigii aparute in derularea si executarea contractului.

Fata de cele de mai sus, se retine ca serviciile si prestatiile facturate nu sunt cheltuieli deductibile deoarece societatea contestatoare nu demonstreaza realitatea acestor servicii, faptul ca acestea au fost achizitionate pentru nevoile firmei si sunt destinate realizarii de operatiuni taxabile.

In concluzie tinind cont de prevederile legale de mai sus , de documentele existente la dosarul cauzei se retine ca in mod legal organele fiscale nu au considerat deductibile cheltuielile de prestarile de servicii majorind profitul impozabil si implicit impozitul pe profit cu suma de..... lei, fapt pentru care contestatia urmeaza a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

6.Referitor la suma de lei reprezentind impozit pe profit, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii, este sa se pronunte asupra deductibilitatii fiscale a cheltuielilor inregistrate in contabilitate in baza unor facturi ce nu indeplinesc calitatea de document justificativ conform Legii contabilitatii nr 82/1991 cu modificarile si completarile ulterioare.

In fapt , in perioada aprilie-iunie 2007, SC SRL a inregistrat pe cheltuieli marfurile aprovizionate de la S.C. SRL in suma de lei .

Urmare a faptului ca facturile fiscale mentionate mai sus nu au completate toate datele prevazute de formular respectiv, date referitoare la denumirea cumparatorului (fiind in scris alt nume decit cel al contestatorului), la numarul de inmatriculare la Oficiul Registrului Comertului si codul fiscal al beneficiarului, organele de inspectie fiscala au stabilit ca cheltuielile inregistrate pe baza acestor facturi sunt nedeductibile fiscal stabilind astfel un impozit pe profit suplimentar in suma de lei .

In drept, art. 21 alin. 4 lit. f din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal precizeaza urmatoarele:

“(4) Urmtoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

.....

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la baza un document justificativ, potrivit legii, prin care sa se faca dovada efectaurii operatiunii sau intrarii în gestiune, dupa caz, potrivit normelor;”

În speta sunt incidente și prevederile art. 6 din Legea contabilității nr. 82/1991 care precizează:

“(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care sta la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.”

Având vedere aceste prevederi legale, se reține că cheltuielile înregistrate în contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc condițiile de document justificativ potrivit Legii contabilității nr. 82/1991 sunt cheltuieli nedeductibile la calculul impozitului pe profit.

De asemenea din actele normative sus menționate se reține că documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea atât a persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat cât și a celor care le-au înregistrat în contabilitate.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, rezultă că societatea și-a înregistrat pe costuri cheltuieli cu aprovizionarea de marfuri pe baza unor facturi emise de S.C. SRL care nu au completat rubricile privind codul fiscal, sediul, contul și banca beneficiarului, numărul de înmatriculare la Registrul Comerțului, iar la cumpărător apare alta societate și nu S.C. SRL.

În concluzie organele de inspecție fiscală în mod legal au procedat la majorarea profitului impozabil cu contravaloarea marfurilor aprovizionate înscrise în aceste facturi și la stabilirea impozitului pe profit suplimentar în suma de lei, contestația urmînd a se respinge ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

7. Referitor la impozitul pe profit in suma de lei, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii, este sa se pronunte daca sunt deductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile aferente unor facturi fiscale de aprovizionare in conditiile in care societatea nu poate justifica necesitatea acestor achizitii in scopul desfasurarii propriei activitati.

In fapt, in perioada aprilie - iunie 2007 societatea a inregistrat pe costuri un numar de facturi emise de S.C. SRL in valoare totala de lei si un numar de facturi emise de S.C. SRL in valoare totala de lei reprezentind achizitionare de piese de schimb pentru mijloc de transport marca " RABA " .

Intrucit agentul economic nu are in patrimoniu mijloc de transport marca "RABA " ci doar doua autotractoare marca " VOLVO " si nici nu a putut face dovada ca au fost realizate venituri cu utilajele inchiriate organele de inspectie fiscala au considerat cheltuielile cu piesele de schimb nedeductibile din punct de vedere fiscal in conformitate cu prevederile art. 21 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 stabilind un impozit pe profit suplimentar in suma de lei.

In drept cauza isi gaseste solutionarea in prevederile art. 21 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal care precizeaza:

"Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizarii de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare."

Avind in vedere prevederile mentionate mai sus , se retine ca la calculul profitului impozabil, cheltuielile sunt deductibile numai daca sunt efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile.

Or, achizitiile de piese de schimb pentru mijloc de transport marca "RABA" nu au legatura cu obiectul de activitate al societatii agentul economic neavind in patrimoniu mijloc de transport marca "RABA " ci doar doua autotractoare marca " VOLVO " .

1.

Ca urmare aceste cheltuieli nu pot fi considerate cheltuieli deductibile fiscal atita timp cit societatea nu face dovada ca acestea au fost efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile, astfel ca pentru impozitul pe profit in suma de lei aferent cheltuielilor de aprovizionare cu piese de scimb contestatia va fi respinsa ca neintemeiata .

8. Referitor la suma de lei reprezentind impozit pe profit, cauza supusa solutionarii este daca Directia generala a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare a contestatii se poate investi pe fondul cauzei in conditiile in care, prin contestatie, SC SRL nu aduce nici un argument in sustinerea cauzei pentru acest capat de cerere.

In fapt, prin decizia de impunere nr., organele de inspectie fiscala au stabilit un impozit pe profit suplimentar de plata in suma de lei, contestata de societate.

Societatea aduce argumente doar pentru impozitul pe profit in suma de lei, pentru care asa cum s-a retinut la pct. 5, 6 si 7 din prezenta decizie contestatia a fosr respinsa ca neintemeiata.

Pentru diferenta in suma de lei (..... lei – lei), reprezentand impozit pe profit aferent cheltuielilor de protocol care au depasit limita legala, cheltuielilor cu amenzile si penalitatile , SC SRL nu aduce nici un argument in sustinerea contestatiei.

In drept, la art. 206 alin. (1) lit. c si lit.d din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se precizeaza:

“Contestatia se formulează în scris si va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]”, coroborat cu pct.12.1 din O.M.F. nr.519/2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata care stipuleaza urmatoarele:

“12.1. Contestatia poate fi respinsa ca:

.....

b) nemotivata, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”.

Din dispozițiile legale menționate mai sus, se reține că societatea trebuia să menționeze în contestație atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază contestația, organele de soluționare neputându-se substitui contestației cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste un act administrativ fiscal.

Având în vedere cele precizate mai sus, precum și faptul că societatea nu aduce niciun argument de fond în susținerea contestației care să fie justificat cu documente și motivat pe baza de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală pentru suma de lei, se va respinge contestația formulată de **SC** SRL ca nemotivată pentru acest capăt de cerere.

9. Referitor la suma de lei reprezentând majorări și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit ,cauza supusă soluționării Direcției generale a finanțelor publice Argeș prin Biroul soluționare contestații este să se pronunțe dacă petenta datorează această sumă în condițiile în care debitul în cauza nu a fost achitat în termen .

In fapt , organele de inspecție fiscală au calculat majorări și penalități de întârziere în suma de lei pentru neachitarea în termen a impozitului pe profit stabilit suplimentar în suma de lei.

În drept sunt aplicabile prevederile art. 119 alin. 1 și art. 120 alin. 1 și alin. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

.....
 ...

ART. 120

“ (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

.....
(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Deoarece în sarcina S.C. SRL a fost reținută o diferență de impozit pe profit în suma de lei, aceasta datorează și sumele accesorii în raport cu debitul, conform principiului de drept “ *accessorium sequitur principale*“, fapt pentru care se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au procedat la calcularea de majorări și penalități de întârziere în suma de lei, contestația urmând a se respinge ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul art. 21 alin. 4 lit. m, art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 6 din Legea contabilității nr. 82/1991, art. 21, art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pct. 48 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, coroborate cu prevederile art. 205, art. 206, art. 207, art. 209, art. 211, art. 213, art. 215, art. 216, art. 217 și art. 223 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de SC SRL din pentru suma de lei reprezentând:
 - lei - impozit pe profit;
 - lei - majorări și penalități de întârziere aferente;

- lei - taxa pe valoarea adaugata de plata;
- lei - majorari de intirziere aferente.

2.Respingerea ca nemotivata si nesustinuta cu documente a contestatiei formulate de SC SRL din pentru suma de lei reprezentind:

- lei - impozit pe profit;
- lei - taxa pe valoarea adaugata de plata;

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Arges in termen de 6 luni de la comunicare, conform prevederilor legale.

Director executiv